Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich

oö landes bibliothek

Terms and Conditions
The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:
Director: Mag. Renate Plöchl
Deputy director: Mag. Julian Sagmeister
Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek
Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:
Email: landesbibliothek(at)ooe.gv.at
Telephone: +43(732) 7720-53100

tere impetrantur a diuerſis perſonis.ſ.ab actore ⁊ reo aut ad eoſdem aut ad diuerſos. Si ad eoſdem: ⁊ ↄcordant in data ⁊ forma: eedē ſunt lr̄e: vt dictum ē: ſi data eſt eadē ⁊ forma ↄtraria: ſuſpēdeaꝝ vtriſq̄: donec ↄſulaꝝ ſupior.ſ.ḋ of. de le.ſane. ⁊ hoc ſi vtraq̄ ps lr̄as ſuas oſ̄dat: ſi actor tacet per annum: valent lr̄e rei.ſ.e.plerunq̄. Si ḋo ipetrarenꝝ ad diuerſos prime valent: niſi in ſecūdis fiat mentio ḋ primis: vt.ſ.e.ce

terum. ſi vero nō apparet que ſint prime vel ſcḋe mutuo ſe i pediunt. ſed iſte quādo ipetrāꝝ ad diuerſos nō ↄcedūt hodie: q̄ ille ſole valent q̄ pmo iudicib⁹ preſentantur.ſ. de app. vt debitus. ⁊ hoc locū in his ꝫ p quas nondū eſt pceſſū. in alijs autem per quas ↄceſſuꝫ ē: vel preſentatio fcā eſt ſemp valent prime: niſi ſcḋe expreſſam fecerint mētionem de primis ⁊ de pceſſu: ⁊ de litis ↄte.ſ.ḋ re in di. iter monaſteriū. ⁊.ſ. de of. dele. corā. q̄nq̄ tn̄ valēt ſcḋe ⁊ nō pme ⁊ prime ſunt in pēdenti quouſq̄ caſſeꝝ vel firmeꝝ ſententia: lꝫ in ſcḋis nō fiat mētio de primis.ſ. de ↄſir. vti. vel inu. bone. ⁊ generaꝶ ſicut credo vbicūq̄ pn̄t pme elidi p exceptionē: valent ſcḋe: lꝫ nō faciant mentionē de primis: ⁊ nō prime: q̄ ſunt veritate tacita impetrate.ſ.e. ex parte.

a Careat. imo vꝫ q̄ ēt cauſam pdere ꝺꝫ: ſicut q petit ſeruum in vno iudicio: ſi petat eū dem in alio pdit cauſam. C. ḋ aſſer. tol. l. i. §. vlt. q̄ vbi iudicū cepit: ibi debet accipere finē. ff. ḋ iudi. vbi ⁊ p̄mis iudicib⁹ fieret iniuria. ff. de arbi. litigatores. tn̄ cām nō pdit: ſed ſufficit q̄ pdat lr̄as ⁊ in expēſis cōdēneꝝ.ſ.e.ti. q̄ nōnulli. ſed illud de ſeruo fauore libertatis dictum eſt. b.

Um adeo. Cōis ē diuiſio ſcḋa ibi cum. n.

b Moderemur. ⁊ vere cum multa moderatione debēt fieri ⁊ concedi. xxv. q. ix. apoſtolice vt nō poſſint rephēdi. quādo q̄ tamē ipꝫ fallit obliuio. xxiij. di. preterea. ⁊. xx. q. iiij. q̄ aūt ibi oblitus fuit vrbanus. cum oīum hr̄e memoriam: ⁊ in nullo peccare potius eſt diuinitatis q̄ humāitatis. C. de ve. iu. enu. l. ii. §. ſi gd aūt. ⁊ nihil eſt in humana ↄditione quod perpetuo ſtare poſſit. C. co. ti. l. ii. §. ſed q̄ diuine: ⁊ teſtū in nulla parte ſui ſimiliter debet eſſe vitioſum. C. de edic. diui adri. tol. l. vlti. ſic ⁊ priuilegium.ſ. de fi. inſtru. inter dilectos: ⁊.ſ. ḋ priuile. cum olim in fi.

c Sufficientē. ꝺꝫ. n. talis eſſe que ſufficiat ſibi ⁊ ſuis. l. di. ſtudeat. ⁊ q̄ aduenientes poſſit recipere: ⁊ iura epalia pſoluere.ſ. de preben. de monachis: ⁊.ſ. de ſup. neg. pla. ſicut. in tali ſufficientia ꝺꝫ haberi rō notabilitatis. xli. di. non cogantur. ⁊ ſcie.ſ. de preben. de multa. ⁊ dignitatis. ff. de va. ⁊ extraor. cog. l. i. §. honorarijs: ⁊.ſ. de vſufruc. ſed ⁊ ſi quid. §. i.

d De prebēda. ſed ſi eēt modica ⁊ inſufficiēs: q̄ teneꝝ de illa facere mētionē nō vꝫ. ar. a ↄio ſenſu.ſ. de prebē. cum teneamur. vbi expeditum eſt: q̄ qualecunq̄ ſit beneficium debet inde facere mētionē. ſi. n. dicat ſe nullum eccleſiaſticum beneficiū aſſecutum: ⁊ impetrat reſcriptum: non valet.ſ.e. ſi proponente. ⁊ ibi dicetur de hoc. ⁊ qui hꝫ plura beneficia: hanc exceptionem opponere non pōt.ſ. de excep. cum eccleſiaſtice. ⁊ lꝫ papa preciſe ſcribat exceptiones: tn̄ ⁊ iuſtas excuſationes patienter admittit.ſ.e. ſi q̄n: ⁊.ſ. de of. dele. ex parte tua. ii. ⁊.ſ. de prebē. cū teneamur. nam q̄nq̄ ſcribit rebus aliter ſe habentibus ar. ii. q. vi. §. biduū. verſus fi. ver. rurſus illud.

e Nec clericus. qui dicit ſe clericum cum non ſit: nō valent lr̄e.ſ. de tranſac. ex lr̄is. ⁊ qui non eſt clericus nō reputatur idoneus: vt hic. nec poteſt in clericorum numero computari.ſ. de inſti. c. ii.

f Si dignus. ↄditio iſta ſine oī expreſſione ſubintelligiꝝ.ſ. de elec. cām q̄. ſicut illa ſi preces veritate nitanꝝ.ſ.e. ex parte. i. ſic pꝫ q̄ qui hꝫ ſufficiens bn̄ficium: ad aliud beneficium reputatur indignus.ſ. de preben. ſuper: ⁊.ſ. de ele. nō reſi. ↄquerente. cū ipſe beneficio ſcḋo ſeruire non poſſit: vt ibi.

Auſam que. Diuidiꝝ. q̄ in pma parte poniꝝ partis cō queſtio. in ſecunda rn̄ſio ⁊ iudicis inſtructio ibi: nos. ab.

g Citata legitime. i. tertio.ſ. de ele. nō reſi. ex tue.

h Recipere. p quod videbaꝝ q̄ poſſent recipere teſtes lite non conte. quod eſſe nō ꝺꝫ.ſ. vt li. nō ↄte. q̄m. ⁊ p totū ti. niſi in caſibus contentis in. c. q̄m frequenter. ⁊ in caſu quē habes.ſ. de offi. iudi. c. ii.

i Quātum de iure. hec clauſula ſemp ꝺꝫ poni in termino peremptorio. ⁊ poſt ipſum terminum peremptorium.ſ. de in inte. reſti. tum ex litteris ⁊.ſ. de do. ⁊ contu. cū dilecti: q̄ tūc poſt peremp. edictū iudex ↄminari ꝺꝫ ſe proceſſurum. ff. de iudi. in peremptorio.

quaruꝫ altera nō faciebat mētionē de reliqua q̄ fraus ⁊ dolus alicui pſocinari non debēt decernimus vt ipſe commodo careat[a] vtriuſq̄.

Idem mediolanēſi archiepō.

Nō valet reſcriptū ad beneficium impetratū de beneficio impetrantis non faciens mentionem.

Um adeo ſcripta ſe. a p. moderemur[b]: ⁊ infra. Scripſiſti nobis: q̄ cum. p. clericus in eccleſia modecēſi ſufficientem[c] ſibi ſit p̄bendam adeptus: mirabaꝶis q̄ p receptiōe ipſius in eccleſia de gronzola preposito ⁊ fratribus eiuſdeꝫ eccleſie litteras miſerimus: cum ſi lr̄aꝝ noſtraꝝ ſeriem attēdiſſes nihil īueniſſes in eis qḋ debuiſſet tuum aīum offendiſſe. Cum. n. in lr̄is nec de prebēda[d] ipſius mētio haberet: nec modecenſis canonicus imo nec clericus[e] diceret i eis: ⁊ in litteris tuis hec eſſet adiecta cōditio: ſi dignus[f] exiſteret ad eccleſiaſticum beneficium obtinenduꝫ: itelligere potuiſſes qualiter littere ipſe fuerant impetrate.

Idem electo ḋcano ⁊. n. canonico cameraceñ.

Ordo reſcripti interpretationem recipit a iure cōmuni.

Auſam que inter premōſtraceñ. ⁊ pramoñ. eccleſias ſup poſſeſſionibus de anapia uertitur ⁊ ifra. Quia in lr̄is aīaduertimus fuiſſe inſertum: q̄ ſi alterutra ptiū citata[g] legitime pn̄tiam veſtrā adire uel iudicio veſtro parere contēneret: uos pn̄tis partis pbationes recipere[h]: ⁊ quantuꝫ[i] de iure poſſetis in cauſe cognitiōe ac deciſiōe pcedere mīme tardaretis. Nos volentes: vt clauſula illa quantuꝫ de iure poteritis: que antequaꝫ de pbationum receptiōe mentio fieret: fuerat iſerenda[k]: clauſulam illaꝫ de receptione probationuꝫ pcedat[l]: mandamus quatenus ipaꝫ itelligētes ibidē in cā iuxta tenoreꝫ lr̄aruꝫ ipſaꝝ pcedere ñ tardetis. p uiſuri vt ſi lr̄aꝝ auctoritate priorū in eodem negocio legitime eſt proceſſum firmum et ſtabile pſeueret. aliogn ſi occaſiōe clauſule memorate aliqd cōſtiterit i alterius ptis preiudiciū attētatuꝫ: id viribus decernimus carituꝝ: Mādātes vt i deciſione ipſius negocii: ſicut premiſſuꝫ eſt: taꝫ ſuper principali q̄ ſup icidentibus[m] qōnibus ap. re. canonice[n] procedatis.

Idē archiepiſcopo ſenoñ.

Nō valet reſcriptū executoriū ipetratuꝫ ſup prebenda ⁊ canonicatu in quo nulla eſt facta mentio de ſtatuto vel de certo canonicoꝝ numero iuramento firmato.

Onſtitutus ap. ſe. ap. p. clericus. pꝓpoſuit q̄ cuꝫ. p. c. n. de cano ⁊ capitulo bituriceñ. dederit in mandatis vt ipſum reciperent[o] in canonicum ⁊ in fratrē: ⁊ preben

k Inſerenda. ſed errore ſcribentis fuit poſtpoſita. ſꝫ error talis nō nocet. C. de teſta. errore. ⁊ l. ambiguitatis. vnde dic inſerēda. i. ac ſi inſerta eſſet intelligēda. vide baꝶ. n. q̄ non reſpiceret precedētia.ſ. de appe. in quiſitioni. ſed nō ē vex: q̄ nō eſt veriſimile dominū papam totā iuris obſeruationem tot laboribus ac multis vigilijs excogitataꝫ vnico verbo tollere velle. C. ḋ inoff. teſt. ſi quādo. ⁊.ſ. ḋ ele. ecclīa veſtra. ii. ⁊ arg.ſ. de reſti. ſpo. audita. ⁊ q̄ tutorē precepit ↄfirmari: ſcḋm ius intelligitur precipe. ff. de cōfir. tut. l. tutores.

l Precedat. ⁊ ita quādoq̄ clauſula ſequēs determinat precedentia: ⁊ q̄nq̄ precedens ſequentia. put iuris ordo requirit. xxii. q. vii. apoſtol⁹ ⁊.ſ. de ap. ſecundo requiſ. ff. de condi. ⁊ demō. l. auia. alias q̄ quādo q̄ ſequēs clauſula reſpicit terminum prime poſitum.ſ. de dona. cū dilecti. in fi. ⁊ optime facit ad hanc materiam. ff. ḋ lega. primo ſi ſeru⁹ plurium. in fi. §. vlt. ⁊ vere precedere debet: q̄ p totum proceſſum negocij de iure debet procedi. C. de ap. eos. §. i. ⁊ precedētia q̄nq̄ repetita itelligātur. ff. de condi. ⁊ de. l. auia. item hic eſt ar. q̄ verba reſcriptorum ſm̄ ius cōe intelligenda ſunt.ſ. de of. dele. ſup qōnum. ſi vero duo: ⁊.ſ. co. ſup lr̄is: ⁊. C. de inof. teſta. ſi quādo. nec ordo ſcripture ſpectaꝝ: ſed potius id qḋ de iure ſumiꝝ. ff. de ſol. nec ordo. ſecus in priuilegijs.ſ. de deci. ad audientiam in fi. ⁊.ſ. de priuilegijs. c. in his.

m Incidentibus. ipſo iure tam in pncipalib⁹ q̄ in acceſſorijs vel incidētibus vel emergentib⁹ remota eſt ap.ſ. de ap. c. vt debitus.

n Canonice. i. ſm̄ iura canonica de qbus.ſ. de conſti. c. i.

Onſtitutus. Sūmatur aliter q̄ in rubro quo ad intellectum. Nō valet impetratio in eccleſia numerata nō facta de numero mentione ſi per eam frangitur numerus canonicorum: lꝫ nō frangaꝝ numer⁹ prebendaꝝ ⁊ pceſſus inde factus eſt nullus. Primo ponit ipetrationeꝫ. Secūdo exceptionem ↄ ipſam. Tertio diſtinctionis cōmiſſionē. Secūda ibi iteꝝ. Tertia ibi diſcretioni. abbas.

o Reciperēt. hic duo mandanꝝ. primum vt recipiant illum in canonicum. ſcḋm vt aſſignēt ei prebēdam ſi vacat: vel quācito vacauerit. Nunquid ergo ſi nō poſſunt aſſignare ei prebēdam tenentur cuꝫ recipere in canonicum ſaltem: ar. q̄ ſic.ſ. de prebē. dilectus: ⁊.ſ. de do. ⁊ contuma. cuꝫ dilecti. ar. ↄ.ſ. de of. dele. cuꝫ ſuper abbatia. ff. qḋ cū falſo tut. l. i. §. i. ⁊. l. ii. ar. quaſi a contrario. ii. q. vi. §. diffinitiua. ḋ. quandoq̄ plures: ⁊. ff. quēadmo. ſer. amit. ſi cōm: ⁊. ff. de mino. ēt. §. i. ⁊. l. tutor. §. i. ar. p ⁊ cōtra inuenies. ix. diſt. ſi ad ſacram. Finis autē decre. videtur dicere q̄ nō ⁊ ſm̄ hoc eſt unum mandatum ⁊ nō duo: ⁊ hoc ideo dicit: q̄ iuratum erat de certo numero canonicorum. vnde rōne iuramenti nō poterant augere numerum. Duo in veritate mandauit papa. ſ. vt euꝫ reciperent in canonicum: ⁊ eo recepto prouideret ei: ⁊ eum recipere erat contra numerum ſacramento firmatum: quare littere nō valebant ⁊ certus numerus canonicorum debet ſtatui in eccleſia ſm̄ facultates eccleſie in auč. vt determinatus ſit numerus cleri. col. i.ſ. de vita ⁊ hone. cleri. q̄m vt ait. ⁊ idem eſt ſi certus numerus ſtatutus ſit in eccleſia: lꝫ non ſit iuratus aut per ſedē apoſtolicam confirmatus: quia non valent lr̄e: niſi dicaꝝ nō obſtāte certo nu-